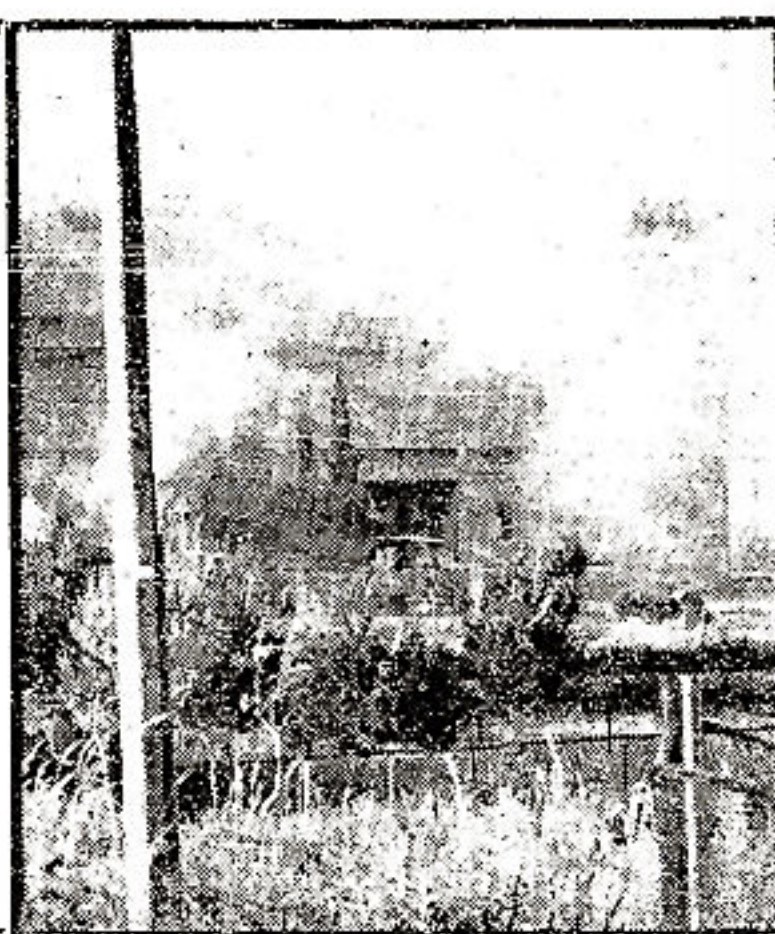

אוריאל חפץ,
בעל מפעל
ירושלמי
לציוד-משרדי —
יקבל השבוע
צל"ש על
השתתפותו,
כאזרח, בחיסול
המחבלים
במעלות
— פעולה בה
נפצע ולקה בנכות
של 100 אחוזים □ הוא
זכה גם
בפרס בטחון
ישראל
ובעיטור המופת.

● בית-הספר
במעלות,
אמוץ עשן
מרימוני המחבלים
בן ח"פ, 53

„תחביב“ ושמו: מעשי גבורה

הוא מוכן להסביר כיצד נקלע לפעולה זו. זאת היה חלקו בהסתערות על בית-הספר, בו ביצעו המחבלים את הטבח. כל מה שהיה מוכן לספר הוא: „כאשר שמעתי ברדיו על המתרחש בבית-הספר במעלות, נסעתי מיד למקום. ברגע מסוים של הקרב החלטתי להשתתף בפעולה. אסיר היה לי להיכנס לבנין — אבל פרצתי פנימה...“

כדור שנורה בידי המחבלים הנצורים פגע בו יי-פצעו. כאשר שוחרר מבית-החילום נקבעו לו 100 אחוזי נכות.

המכונת ותקעה

אל אוריאל חפץ מתלווה במרבית עלילות-הגבורה שלו מכונתו האמריקנית המפוארת. כך גם היה במלחמת יום-הכיפורים. מספר הוא:

„כאשר שמעתי על פרוץ-המלחמה, דהרתי במכונת האולדסמוביל שלי לרמת-הגולן. ליד איזור הקרבות אמר לי שוטר צבאי: „סע, זה בסדר, התקדמתי ועד מהרה מצאתי עצמי נוסע בטיר סורי משורייני. נהגתי בנחת מחשש שבא יבחינו כי אינני אחר משהם וכאשר נחלצתי מהם, הטפתי הפגזה נוראה ליד עין זית. מכונתי נתקעה ליד תעלה אנטי-טנקית. רק אז חזרתי לכיוון קוניטרה...“

בעיצומה של ההפגזה הנוראה עסק חפץ בפינוי פצוץ עי הפצצה סורית. מכאן ואילך, מיימת השני של המלחמה פונה ללא הפוגה טאית פצועים קשה אל נשדות האיסוף. תחילה תתייחסו אליו הרופאים והחיילים כאר „משוגע“. רק באחר יותר התברר להם כי זהו „שיגעון“ מיעיל מאוד.

מינהרה ורכבל

אוריאל חפץ, נשוי ואב לשלוש בנות, שהבכורה שבהן היא בת 23, ישנו בנים שהתקנו בהם הוא בן א-מיכן למסור את סודותיו לידו אנשי ארכיון צה"ל בלבד. הביאורפיה שלו עשויה לעורר תגובה בלבד בקרב עיתון הרפתקאות.

בשנת 1944, בהיותו איש אצ"ל נכלא חפץ על-ידי הבריטים יגירש ללטרק. משם לאריה-אח תקניה. ביום בן שמקינו לא נחקר בהריוח הגדולה, באמצעות המנהרה.

מיוצגו האזרחי במתגנס עמד לי מאוחר יותר, כי כלימה השחרור. כאשר היה צורך לפתור את בעיית ניתוקו של הרציין מירושלים, המתגנס חפץ הקים רכבל מיוחד להעברת ציוד ותחמושת אל ההר. חבר קיומו של הרכבל נשמר בסוד כחש עד לאחר כלימה ששת הימים.

בשנות החמישים כאשר היה צורך להעביר ציוד תיל להר הצופים המנותק, הצליח אוריאל חפץ להעביר להר באמצעות השירות הדו-שבועי. את הציוד הדריש להקמת מפעל זיטא לייצור גרני תיל על ההר עצמו. זאת באמצעות שפע הברזל המצוי בבנייני האימפריה סיטה הנטושים.

בשנת 1956 במיבצע הדש" הגיע במכונתו אל אור יור הקרבות, והשתתף בפריצה הגדולה לעזה.

מה היה תפקידו באיזה מערכה? על כך אין היא מיכן להשיב.

סיסמת פלאים

סכריון איפפים גם את השתתפותו במבצע אהרן בדצמבר 1967 ביקשו השליטות להרוס את שרידי ריבוע המגורים בעיר העתיקה בירושלים. למקום הגיעו דחי פורים. אנשי משטרה צבאית יאורחית. נציגי בשרד הדתות, כתבים זרים, תושבים ערביים — ואוריאל חפץ.

במהרה התחילה ההיטה. החישובים התנגדו לזר זיזים. הכתבים הזרים עודדו אותם, והאיש המסתורי שתכל ניסו לפענח את זהותה גיעב לפתע בעיצומה על הערבות ופלט פזודות. הכל נשמע לו הדחפורים נעו ימחצו כתים השיטורים פינוי בניה את הכתבים הזרים. על כל המילאה הזאת יוצב אוריאל חפץ.

דונה כאילו מצויה בידי חפץ איזה סיסמת פלאים. הפיתחת כל שעה. הוא משרת במילואים. אך אינו מר כן להגדיר את תפקידו. הוא בסך הכל בעל מפעל פרטי המייצר תיקי משרד — ובכל זאת קיבל לפני שנתיים את פרס בטחון-ישראל. תלוי הליון של מסתורין נדאד כי היא נהנה מהתעלומה האופפת אותו.

למדית נכיתי המלאה לא שיהררתי מהצבא אינר חפץ בגאווה. „אם תפריץ מהר מלהמטה אחיה שים במכונת. כבר אגיע לאן שצריך.“

ובני משפחתו מאמינים לו. מאמינים יחדים במי מקצת.

בין היתר הוצגו לו פרס בטחון ישראל, עיטור המופת: „צל"ש רמטכ"ל“

יש האומרים כי קיבל גם אותות אחרים. אך השתיר קה עדיין יפת לכה. בכלל השתיקה קנתה לה שביתה בביתה הנאה של משפחת חפץ הניצב בירושלים. וחפץ בורר היטב את המלים בטרם יספר על מעשה זה או אחר.

אוריאל חפץ, לו מרענן עתה ציון לשכה בשל השיר תפוחו בפעולת מעלות. נפצע באיזה פעולה? אישפז כשך שנה אחת. יבאו הוא רתוק לכסא גלגלים. אין

— זאת נדעין לייבה, כתבו מירושלים —

ספק הוא אם חפץ, המבקש לכתוב עלילת גבורה, היה מזהר כאוריאל חפץ בניכור ספורת חפץ (94) עדין פנים, ממישקה ובעל מיכטא יינאי מתקעה, הוא דיוקן כלאמי של „אנטי-גבור“.

ובכל זאת הצליח חפץ לצבור עד כה אותות-גבורה. עיטורי מופת ואותות הוקרה יותר מכל אדם אחר בישר ראלו את מעשי גבורתו ביצע ללא מרים, כנגדים אזי החיים.